

UKS

By

JW

This work is published under
Creative Commons
Attribution-NonCommercial-ShareAlike
3.0 Unported license.

Cast of Characters

- UKS: On kogu etenduse aja laval, aga ei ütle sõnagi ja liigutab ainult siis, kui teda avatakse või suletakse.
- NAINE: On ka kogu etenduse aja laval ja räägib sama palju, kui kõik teised kokku. Naine ju.
- MEES: Elus edasi jõudnud isane, kes peab naisi üheks diivanipatjade alaliigiks.
- KÕRTSIOMANIK: Kah isane, aga pole elus kaugemale jõudnud, kui oma kohtianud keldrikõrtsi.
- SÕBRANNA: Te näete teda iga päev, kui kaubamajas käite. Noh, see tibi, värvilised paberkotid kõverdatud käe vangus.
- MANAGER: Juhib äri, mis õitseb tänu inimlikele nõrkustele. Aga seni, kuni maksud on makstud, pole kellegi talle midagi ette heita.
- MADAAM: Juhib samuti äri, aga makse eriti ei maksa.
- HINGEHOIDJA: Inimene, kes teab, et vaikimist on vahel palju rohkem vaja kui juttu.

I VAATUS

Kodu

Lava on jagatud kaheks. Vasakul pool näeme tavalist korterit -- veidike mööblit, seinal peegel, peegli ees seisab ülikonnas MEES ja proovib lipsu ette. Kahe lavapoole vahel seisab UKS. Paremale poole jääv lavaosa on hetkel valgustamata.

Vasakult tuleb sisse NAINÉ, kes hoiab käes veel ühte lipsu.

NAINE

Näe, proovi seda.

MEES

(Võtab lipsu, seob selle ette ja vaatab ennast peeglist.)

Mai tea. Minu meelest see teine oli etem.

NAINE

(Vaatab ka.)

Vist oli jah. Pane tagasi.

MEES

(Võtab lipsu ära ja hakkab teist kaela panema, kui järsku tuleb kraenööp eest ära.)

Ähh ... no pagan küll. Nööp tuli ära.

(Näitab NAISELE.)

Kuule, viitsid ette ömmelda?

NAINE

Jah, ikka.

NAINE astub pool sammu UKSE poole, aga kangestub siis äkitselt. MEES märkab seda ja jääb NAISELE otsa vaatama. Mõni hetk seistakse pingsas vaikuses.

MEES

Mis on?

NAINE

Mmm ... mai tea, kus mul niit ja nõel on.

MEES

(Vaatab suuril silmil NAIST, kes endiselt liigutada ei suuda.)

Niit ja nõel on alati köögis ülemises sahtlis olnud.

(CONTINUED)

NAINE

Kas sa ... läheks ja tooks ära?

MEES

Mis on? Kle sa nagu kardaks kööki minna.

MEES tahab midagi öelda, aga rehmab siis käega ja astub läbi UKSE kööki. Sel hetkel valgeneb ka teine lavapool. MEES läheb köögikapi juurde, võtab ülemisest sahtlist niidi ja nõela ning tuleb tuppa tagasi. Parema lavapoole valgus kustub.

MEES

Näed, võta.

NAINE vabaneb pingest, võtab nõela ja niidi ning õmbleb nõöbi imekiiresti ette.

NAINE

Noh, valmis.

MEES

Aitäh!

(Tõmbab lipsusõlme kinni, vaatab veel korraks peeglisse ja annab NAISELE musi.)

Kuule ma pean nüüd lippama. Ole tubli, eks. Ja pane nõel ja niit ülemisse sahtlisse tagasi, siis teinekord tead, kus on. Tšau!

MEES astub uksest välja. NAINE vaatab enda käes olevaid õmblusvahendeid ja kangestub jälle. Seisab natuke aega ning peab endaga sisemist võitlust. Lõpuks hakkab aeglaselt UKSE poole minema ja astub sellest läbi.

Kõrts

Parempoolne lavaosa läheb valgeks, vasakpoolne pimedaks. Siin ja edaspidi on valged parajasti need pooled, kus toimub jälgimist vajav tegevus.

Keset kõrtsi seisab KÕRTSIOMANIK ja vaatab NAISELE küsival pilgul otsa.

KÕRTSIOMANIK

Noh?

NAINE

(Vaatab KÕRTSIOMANIKULE segaduses vastu.)

KÕRTSIOMANIK
Tõid?

NAINE on ikka veel segaduses, siis märkab nõela ja niiti oma käes ning ulatab need KÕRTSIOMANIKULE.

KÕRTSIOMANIK
(Jõllitab õmblusvahendeid.)
Sa teed nalja minuga või?

NAINE
Ei.

KÕRTSIOMANIK
Kas ma saatsin sind nõela ja niiti tooma? Misasi meil siin sinu arust on? Õmblusvabrik või?! Meil on kõrts, kõrts, kõrts, sa kuradi kanaaju! Kui sulle öeldakse, et too kast õlut, siis sa tood kasti õlut ja ei mängi siin mingit tarka oma peaga!

KÕRTSIOMANIK lükkab NAISE jämedalt kõrvale, marsib UKSEST läbi, võtab vasakus lavapoole asuvast laost (mis KÕRTSIOMANIKU käigu ajaks korraks valgustub) kasti õlut ja toob kõrtsiruumi. NAINE paneb nõela ja niiti sahtlisse, kui KÕRTSIOMANIK seda märkab.

KÕRTSIOMANIK
Misasja? Kes sul kassa kallale lubas minna?! Ah et varastad ka veel ja nii naglalt! Kurat, vat nüüd aitab sellest jamast! Sa oled lahti lastud! Välja siit! Välja!

KÕRTSIOMANIK tõukab naise jõhkralt läbi UKSE tagasi, parempoole lavaosa pimendub jälle ja vasakpoolne valgeneb.

Kodu

NAINE seisab ukse juures ega suuda sammugi liikuda. Kõlab uksekell. See raputab NAISE korraks üles ning ta tõttab avama. Saabub SÕBRANNA, käes hulk suuri värvilisi kotte.

SÕBRANNA
Oi, miks sa ikka veel kodus passid? Mammuthulludel Ostupalavikupäevadel ei käinudki või? Sa lihtsalt absolutely pead tulema! Sa ainult vaata, mida ma sealt sain! Kõik kosmeetika üks kahe hinnaga!

(Puistab ühest kotist tuubikesi ja potsikuid.)

Ja tead, millised nummid padjad olid! Sada protsenti ümbertöödeldud plastikkiust, totaalselt öko, aga kui nad allergiat peaks põhjustama, siis selleks müüdi,

(MORE)

(CONTINUED)

SÕBRANNA (cont'd)

näed, spets spreid kaasa, pritsid padja kaks korda öö
jooksul üle ja hommikuks peaaegu ei aevasta!

(Õngitseb kotist ilmatusuure padja koos
liitrise pihustipurgiga.)

Ja siis kingade valik oli nii tohutu suur, et osta
absoluutselt mitte midagi ei olnud, aga ma ostsin ikka
kolm paari rihmikuid.

(Tõstab teisest kotist kingakarbid välja
ning loobib kaaned laialt.)

No näed, proovi jalga ometi, tahad ma annan mõned
sulle, proovi neid roosasid, need peaks sinu
talvemantliga sobima.

*SÕBRANNA hakkab NAISELE rihmikuid jalga toppima,
aga NAINÉ seisab tuimalt ühe koha peal. SÕBRANNA
saab lõpuks aru, et miski ei klapi.*

SÕBRANNA

Kuule kas sul on kõik hästi ikka?

NAINE

(Ei pane küsimust tähele.)

SÕBRANNA

Halloo, kosmos!

NAINE

Jah, mis?

SÕBRANNA

Kuule sa actid kuidagi totally weird. Mis sul lahti on?

NAINE

Ei, ei midagi ...

SÕBRANNA

Kuule, ära mind ikka lolliks ka pea, eksju. Sa oled
obviously stressed. Tule räägi mulle, mis toimub!

*Seisavad hetke niisama, siis sikutab SÕBRANNA
NAISE istuma. Paar hetke vaikust.*

SÕBRANNA

Noh!

NAINE

Ma ... mind lasti töölt lahti.

SÕBRANNA

Töölt? Mis ajast sa tööl käid?

NAINE

Ma ... ei tea.

SÕBRANNA

Kle lolliks läksid või? Mis mõtet siis üldse oli rikkurile mehele minna, kui sa endale kodus olemist ka lubada ei saa? Või mis sul viskas diivanipadja elu üle?

NAINE

Ju siis.

SÕBRANNA

Jaajah, siis on muidugi totally arusaadav. Ma läksin ka kunagi küünetehniku kursustele, kui kodus igav hakkas. Aga siis ma sain aru, et iseendale geelküüsi panna on ikka liiga raske, ja jätsin pooleli. Aga kus sa üldse töötasid?

NAINE

Ühes kõrtsis.

SÕBRANNA

(Vaatab NAIST pika pilguga.)

Körtsis?

(Katsub NAISE otsmikku.)

Kuule sul on tõesti midagi viga. Misasja sa mingisse urkasse ronid? Nii igav sul ka ometi ei ole ja sinu haridusega võiks ju palju parema töö leida! Oota, mida sa üldse õppisid?

NAINE

Filosoofiat.

SÕBRANNA

No näed! Kas mõnda filosoofi kohta ei olnud siis kuskil vaba?

NAINE

Vist mitte.

SÕBRANNA

Nojah, pole oluline ka, naised omandavad nagunii haridust ainult selleks, et oleks, millest mehega vestelda. Ja mis haridus neil täpselt on, pole tegelikult üldse oluline. Ah, kuule, ära põe selle lollaka kõrtsi pärast. Võta seda kui võimalust, eksju! Sa saad omale palju parema ameti!

NAINE

(Rahuneb natuke.)

Arvad?

SÕBRANNA

Muidugi! Sa oled meil ju tark ja võimekas! Kuule kas sa külalisele ükskord ometi kohvi ka pakud?

NAINE

Ikka jah. Mulle kuluks endale ka ära.

NAINE tõuseb püsti ja astub sammu UKSE poole. Pinge on hetkega tagasi, aga NAINE tunneb, et tagasi ka enam pöörduda ei saa. Ta astub UKSEST läbi. Lava vasak pool pimeneb, parem läheb valgeks.

Kasiino

Kasiino MANAGERI töötuba. Laud, kaks tooli, ühel istub MANAGER.

MANAGER

Aa, sina oled see uus, kes tahtis tööle tulla?

NAINE

Jah.

MANAGER

Astu edasi.

MANAGER viipab käega vaba tooli poole. NAINE on segaduses, aga teeb nii, nagu talle näidatakse, ja istub samuti.

MANAGER

Kas sa oled varem kasiinos töötanud?

NAINE

Ei.

MANAGER

Hmm. Aga ise kasiinos mänginud?

NAINE

Ei.

MANAGER

Nojah. Selles mõttes on muidugi hea, et me ei taha kasiinosse mängusõltuvusprobleemiga inimesi. Tähendab, tööle ei taha. Aga samas mingisugunegi eelnev kokkupuude tuleks kasuks.

NAINE

Ma olen paaristurakat mänginud.

MANAGER

No paariturakas pole kasiinomäng. Aga mis seal ikka, pead lihtsalt ise tubli olema ja harjutama, eks?

NAINE

Jah.

MANAGER

Meil on iga kvartal übertarifitseerimised. Kui sa kõvasti pingutad, siis hakkab su kategooria tõusma ja palk loomulikult koos sellega. Paari aastaga võid juba floormanageriks saada. Kuidas kõlab?

NAINE

Hästi.

MANAGER

Mis mina siis räägin. Aga olgu, homme hommikul kell 9 algavad kursused ja siis seal vaatame edasi.

Vaikus. NAINE ei saa jälle aru, mida ta tegema peab, ja MANAGER vaatab talle pikalt otsa.

MANAGER

Homme kell 9 kohtume. Head päeva.

NAINE

Aa, jah, nägemiseni.

NAINE tõuseb ja astub UKSEST välja. Parem lavapool läheb pimedaks, vasak valgeks.

Kodu

SÕBRANNA seisab peegli ees ja maalib omale nägu pähe, jalas eri paaridest rihmikud. Mõni hetk ei pane ta tulijat tähele, aga siis märkab teda peeglist ja pöördub.

SÕBRANNA

Kus sa jäid nii kauaks? Hakkasid kohviistandust rajama või?

NAINE

Mis istandust?

SÕBRANNA

Ei no sul on ikka eriti pikad juhtmed täna. Kohvi pidid tooma ju.

NAINE

Aaa jah ...

(Tahab tagasi pöörduda, aga tardub siis paigale.)

SÕBRANNA

Ah kuule, sinuga jäägi kohvi ootama, ma lähen toon ise.
 (Astub läbi UKSE kööki, mis korraks
 valgustub, otsib kapist kaks tassi ja
 valab kohvimasinast täis. Tuleb tagasi.)
 No näed, niisama lihtne oligi.

*SÕBRANNA ulatab ühe tassi NAISELE. Istuvad ja
 joovad.*

SÕBRANNA

Kle sa mehele ka räägid, et sa tööl käid?

NAINE

Ei.

SÕBRANNA

Tubli! Sellised asju tal polegi vaja teada. Aga oma
 armukestest räägid?

NAINE

Mul pole kunagi armukest olnud.

SÕBRANNA

Ajjah, sa oled meil ju see korralikukene ... Anyway,
 kui sa kunagi armukest hakkad pidama, siis see on teine
 asi. Siis tuleb kindlasti mehele öelda või veel parem,
 lasta tal ise avastada. Mõni kirjake vedeleb kuskil,
 mõni sõnum saabub siis, kui sa ise telefoni juures ei
 ole ... That sort of thing, you know. Armukese pidamise
 ainuke mõte on see, et mees sind jälle tähele hakkaks
 panema, eks? Ja see kõik ei mõika, kui ta teada ei saa.
 Aga töö ... sellega pole tal mingit asja, see on
 puhtalt sinu enda jaoks.

Uksekell. NAINE läheb avama ja naaseb koos MEHEGA.

SÕBRANNA

Oi, tšau, sind pole nii ammu näinud, what's up?

MEES

(Astub SÕBRANNA juurde ja suudleb teda
 mõlemale põsele.)
 Tšau jah, näed, üks ärikohtumine oli.

NAINE

Kuidas sul läks?

MEES

Kuule, väga hästi, me saame linnavalitsuse käest selle
 jõeäärse krundi lõpuks kätte.

(CONTINUED)

NAINE

Kuidas nad siis nüüd järsku otsusele jõudsid? Pärast kõike seda mitmeaastast jobutamist ja muinsuskaitse ja keskkonnainspektsiooni ja ma ei mäletagi enam, mida kõike veel?

MEES

Vaata, kallid, aeg on raha, ja mida rohkem raha sul õigetele inimestele pakkuda on, seda lühemaks sinu ootamiseaeg kujuneb. Mõnedele kokkulepetele jõudmine venis jah veidi pikale, aga nüüd on kõik allkirjad all ja järgmine kuu läheb kopp maasse.

SÕBRANNA

Oi kui lahe, mis sinna kaldapealsele tuleb?

MEES

Korterelamud loomulikult, need annavad arendajale kõige parema marginaali.

SÕBRANNA

Mmm ... korter jõevaatega ... ahh, ma tahan ka niisugust!

MEES

(Vaatab SÕBRANNALE sügavalt silma.)
Ma usun, et me võime proovida selles osas kokkuleppele jõuda. Kui tingimused on sobivad ...

SÕBRANNA

(Vaatab sügavalt vastu.)
Jaa, ma arvan, et me võiksime proovida läbi rääkida ...

NAINE

Aga kui te kaldapealse täis ehitate, siis pole ju enam mingit jõevaadet.

MEES

Kes ees see mees ... siis tuleb korter hankida kõige esimesse majja. Kallis, mul on kõht tühi, kas sa lähesid teeksid midagi süüa?

NAINE

Jah, ikka.

NAINE pöördub UKSE poole ja tardub. Tahaks tagasi pöörata, aga tunneb, et on toas üleliigne. Ta astub läbi UKSE ja vasaku lavapoolse valgus pimeneb hetkel, kui MEHE käsi SÕBRANNA kleidinööpide juurde jõuab.

Kasiino

*Lava parem pool valgeneb, näeme taas kasiino
MANAGERI töötuba. NAISE saabudes tõuseb ta laua
tagant püsti ja on vihane. Hoiab käes patakat
pabereid.*

MANAGER

Seleta mulle mida see tähendab?

NAINE

Ma ei tea.

MANAGER

Floor teeb sinu kohta iga jumala päev ettekandeid. Mida see tähendab?!

NAINE

(Vaikib.)

MANAGER

Oled vait, ei oska midagi öelda, jah? Mis kurat teil seal õieti toimub?

(Võtab lehed ette ja loeb.)

Segas hooletult kaarte. Ei andnud playerile tõsta. Unustab kogu aeg pealmisi kaarte põletada. Ajas playeri tuhatoosi mängulauale ümber. Loeb chippe valesti. Ilmus tööle ebakorrektses riietuses. Ja nii edasi ja nii edasi ja nii edasi. Võta loe ise!

(Ulatab pataka NAISELE. NAINE ei liiguta.)

Sa nagu ei saaks üldse aru, kus sa töötad. Meil on siin korrektne asutus, meil on kõrged teenindusstandardid! Ja mida sina teed? Sülitad nendele! Kas sa kodus näiteks kaartide segamist harjutasid?

NAINE

Ei.

MANAGER

No näed! Millest me siis üldse räägime! Mul on siin tüdrukud, kes saavad ka märkuse, nutavad, lähevad õhtul koju, võtavad ja harjutavad triikimislaua peal hommikuni ja siis tulevad uuesti tööle. Sest nad tahavad kuhugi jõuda, midagi saavutada! Aga sina? Täpselt samasugune kobakäpp, nagu sa alguses olid, oled sa siiamaani! Kas sa saad aru, mida see tähendab?

NAINE

Et ma olen lahti lastud?

(CONTINUED)

MANAGER

You are damn fucking right! Sa oled lahti lastud! Mul seisab ukse taga pikk saba tibidest, kellel ei ole mingit haridust ja kelle jaoks kasiino on ainus võimalus üldse mingitki tööd saada. Mul pole ühtegi head põhjust sinu peale oma aega raisata! Bye!

NAINE pöörab ringi ja astub UKSEST läbi. Parem lavapool pimeneb, vasak läheb valgeks.

Kodu

Kui NAINE tuppa astub, kargab diivanilt üles napolis riietuses SÕBRANNA ja tema järel MEES, kelle põhiliseks riietusesemeks on lips. NAINE seisab UKSE juures ja jõllitab tühjal pilgul.

SÕBRANNA

Ee ... jah ... oi, sul söök juba valmis ... me siin ... ma näitasin, mis ma kaupsist ostsin, näe, panen just kleiti selga ja ... tahad ka proovida?

NAINE ei reageeri kuidagi.

MEES

Jah, näed, ma mõtlesin ka, et proovin ikka teist lipsu ette, äkki sobib paremini, kui järgmine kord on jälle vaja linnavalitsusse minna või midagi ...

NAINE jõllitab endiselt. MEES ja SÕBRANNA ei oska kuidagi reageerida, aga hakkavad pikapeale taipama, et midagi on viltu. Nad panevad endid riidesse ja lähenevad ettevaatlikult NAISELE, kes lihtsalt seisab. Saanud aru, et mingit skandaali ei järgne, muutuvad MEES ja SÕBRANNA julgemaks.

SÕBRANNA

(Sosinal.)

Kuule, ta on täna terve päev sihuke imelik olnud. Ajab segast juttu ja ei mäleta asju ja teeb tund aega köögis kohvi. Äkki tal on midagi viga?

MEES

(Samuti sosinal.)

Ma ei tea, võibolla. Kuule, äkki on sul praegu sobiv hetk jalga lasta? Ma katsun ta maha rahustada.

SÕBRANNA

Vist jah. Kle saada mulle õhtul sõnum, eks.

MEES

Mhmmh.

MEES ja SÕBRANNA suudlevad põgusalt ning SÕBRANNA lahkub. MEES läheb ettevaatlikult NAISE juurde.

MEES

Kallis?

NAINE ei liiguta ikka veel. MEES võtab tal ümbert kinni ja alles nüüd hakkab NAINE maailma tagasi tulema.

NAINE

Oi, tšau, sa juba kodus?

MEES

Kallis, ma olen tükk aega kodus, me ju kohtusime juba.

NAINE

(Vaatab mehele segaduses otsa.)

Ahjaah ... ära pahanda, kallis, mul on vist midagi viga ... pea käib natuke ringi ja imelik on olla ...

MEES

Ära muretse, väljas on tuuline, äkki said lihtsalt külma või midagi ... tule siia, heida pikali ...

MEES võtab NAISEL hellalt käest kinni ja viib ta diivani juurde. NAINE heidab pikali. MEES peab hetke aru, siis poeb NAISE juurde ja võtab ta kaissu. Mõlemad lavapooled lähevad pimedaks.

II VAATUSKodu

Vasak lavapool valgustub. Mõni hetk ei juhtu midagi, siis ajab naps riietuses NAINÉ ennast voodilt üles ja tõmbab hommikumantli selga. MEES nohiseb magada, NAINÉ vaatab teda. Siis pöörab pilgu UKSELE ja UKS justkui kutsuks teda. Hüpnootiseeritud pilgul läheb NAINÉ UKSE poole, avab selle ja astub läbi. Vasak lavapool pimeneb, parem valgustub.

Bordell

Näeme bordelli tagaruumi -- kanapeed, peegliga kapikesed, nipsasjad-sitsid-satsid. Kanapeel istub MADAAM. NAIST nähes tõuseb püsti, läheb tema juurde ja kallistab.

MADAAM

Nonii, kullake, kuidas hakkama said?

NAINÉ

Mai tea ... hästi?

MADAAM

Mida härra soovis?

NAINÉ

Ei soovinudki midagi erilist, lihtsalt kallistas.

MADAAM

Jajah, ta paistis juba eesruumis niisugune vaikne. Tead, suurim eksiarvamus, mis inimestel meie asutuse suhtes on, on see, et mehed tulevad siia ainult räiget keppi saama. Ei ole üldse nii. Meie kliendid on soliidsed härrad, kellel oma kiirete töökohustuste kõrval pole lihtsalt aega suhteid pidada ja kes sellepärast jäävad ilma veel palju rohkemast kui ainult seksist. Paljud igatsevadki lihtsalt kallistamist ja hellitust, mõni tahab jälle rääkida. Tõeliselt hea tüdruk on see, kes suudab rahuldada kliendi kõige sügavamadki soovid, ja kui kliendi soov on kaisus magada, siis peab ta seda saama. Sa oled tubli, mu kullake! Tule, istu ja puhka.

NAINÉ

(Astub kanapee poole, aga peatub siis.)
Ma tegelikult just ärkasin.

(CONTINUED)

MADAAM

Jah, kas pole suurepärane amet, kus magamise eest makstakse! Ah, kullake, mul on nii hea meel, et sul esimene kord hästi läks. Tead, eks siin äris juhtub ka igasuguseid asju, kes satub mõne hullu kätte, lõhutakse ikka päris ribadeks ja siis tohterda tal nii keha kui vaimu. Ihuhaavad paranevad varsti ära, aga hingehaavad võivad nii sügavale jääda, et tüdruk ei saagi enam oma tööd teha.

NAINE

Mida nad siis peale hakkavad?

MADAAM

Kes mida. Kes hakkab unustust süstlaga veeni lükkama, aga kes läheb hoopis kooli ja õpib mingi teistsuguse ameti.

NAINE

(Mõtleb.)

Aga kui mul peaks midagi juhtuma ... mis nagu ... sassi lööb, mis ma siis tegema pean?

MADAAM

(Astub NAISE kõrvale.)

Kullake, sa saad alati minu jutule tulla. Sa võid mulle kõik oma saladused ja mured usaldada, minu suu on igavesti lukus!

NAINE vaatab talle pikalt otsa ja MADAAM saab aru, et NAINE ei pidanud mitte seda silmas.

MADAAM

Aga nojah, kui mina preilidele ei sobi, siis meil käib siin kolmapäeviti hingehoidja.

NAINE

Hingehoidja?

MADAAM

Jah, kohaliku koguduse õpetaja.

NAINE

Ma ei teadnudki, et kirik niisuguseid asutusi heaks kiidab.

MADAAM

Ega ta ametlikult ei kiidagi, aga isa Immaanuel on lihtsalt nii hea inimene ja käib korra nädalas tüdrukuid nende raskes elus lohutamas. Noh, eks me muidugi teeme kirikule selle eest iga kuu annetuse ka ja ongi kõik rahul. Pealegi, Jeesuse kallim oli ju ka lõbutüdruk, nii et mina ei näe mingit probleemi.

NAINE

Ega vist.

MADAAM

Aga kuule, mine aja nüüd klient üles ja saada ta ilusti ära. Veerand tunni pärast peab tuba tühi olema.

NAINE ohkab, keerab ümber ning astub UKSEST läbi. Parem lavapool pimeneb, vasak läheb valgeks.

Kodu

NAINE astub vaikselt sisse. *MEES* on riides ja istub diivaniotsal, selg UKSE poole. Ta räägib telefoniga ega pane *NAIST* tähele.

MEES

Jah, musi, jah ma tean... Ei, ma ei ole talle veel öelnud... Ta käitub viimasel ajal nii imelikult, et ma ei leia isegi enam hetke, kui temaga rääkima hakata. Kas seisab nagu puuslik ja vahib enda ette või siis unustab kogu aeg asju ära. Kujutad ette, ükspäev tal ei tulnud meelde, et niit ja nõel on köögis ülemises sahtlis! Ja no sa nägid ju ise ka teda, eksju, kuidas ta tund aega kohvi tegi ja lõpuks ikka midagi tehtud ei saanud. Ja üldse ta kardab kööki nagu ma ei tea mida. Jääb peaaegu halvatuks, kui peab sinna minema. Niimoodi ei saa ju elada, eks. Päriselt ka, ma olen sellest jamast ära väsinud ja tahan sind... Ei, aga ma ei saa ju nii ka kohe, et lihtsalt marsin uksest välja, ma pean temaga ikka enne rääkima rahulikult... No ma ei tea, siis kui ta natukenegi normaalsemaks muutub... Kurat teab, kuna see juhtub ... No sa pole ju oma mehele ka veel midagi rääkinud, onju? ... Me peaks seda kuidagi ühekorraga tegema ...

MEHE pilk läheb peeglile ja ta märkab, et *NAINE* seisab ukse juures.

NAINE

(Vaikselt.)

Mine ära.

MEES

Kallis ...

NAINE

Palun mine ära.

MEES läheb *NAISE* juurde ja üritab teda emmata, aga *NAINE* pöörab pea ära ning tõmbub eemale.

MEES

Kallis, räägime ometi.

NAINE

Mul ei ole sinuga millestki rääkida.

MEES

(Tõmbub ka eemale.)

Jah. Pole rääkida. Tead, selles kogu see jama ongi, et sa ei räägi enam midagi. Sa oled totaalselt teistsugune inimene, kui see, keda ma kunagi tundsin. Nagu omas maailmas, kusagil täiesti ära. Me nagu ei elakski koos, vaid ainult kohtuksime siin korteris. See ei ole ju normaalne. Ja ära ütle, et ainult mina kõiges süüdi olen.

NAINE

Palun mine ära.

MEES

Jah, lähen jah. Vahet ju tegelikult nagunii ei ole. Me elame ammu lahus, me ainult ei tunnista seda endile.

NAINE

Palun mine juba.

MEES astub vasakule ära. Hetk enne väljumist pöörab veel korra ringi.

MEES

Eks ma tulen asjadele kunagi järele ... Ja seni, kuni ma mingi korraliku elamise leian, käin ilmselt ikka siin pesu pesemas ...

NAINE

(Karjub.)

Mine juba!

MEES keerab ringi ja läheb. NAINE langeb uludes diivanile. Natuke aega nutab, aga siis hakkab nutt vaiksemaks jääma. NAINE ajab end kõigepealt istukile, siis püsti, ja pühib pisarad ära. Ta otsib välja korralikud riided ning paneb need selga. Kõnnib peegli juurde, teeb näo pähe ja astub siis paar sammu tagasi, ennast peeglist vaadates. Kohendab siit-sealt, kuni lõpuks jääb tulemusega rahule ja pöörab ümber. Vaatab toas rahulikult ringi, istub diivanile ja paneb mõneks hetkeks silmad kinni. Siis tõuseb, läheb rahulikult UKSE juurde ja avab selle. Lava vasakul pool läheb pimedaks, paremal valgeks.

Bordell

NAINE astub sisse ja keerab UKSE enda järel lukku. Oleme taas bordelli tagaruumis. Kanapeel istub HINGEHOIDJA, kes tõuseb NAISE saabudes püsti.

NAINE

(Kummardab.)

Tere, püha isa.

HINGEHOIDJA

Tere, mu laps. Sa oled nutnud?

NAINE

Ah, pole midagi, tühiasi. See läks juba üle.

HINGEHOIDJA

Madame ütles, et sa tahad minuga rääkida.

NAINE

Jah, ta arvas, et ma peaksin ...

HINGEHOIDJA

Hästi, mu laps, ma kuulan sind.

HINGEHOIDJA istub ja viipab NAISE enda vastu.

NAINE võtab istet. Saabub piinlik vaikus.

HINGEHOIDJA

Räägi, mis sulle muret teeb.

NAINE

Ma ei tea, kust pihta hakata.

HINGEHOIDJA

Hakka algusest.

NAINE

(Vaikib veel natuke.)

Algusest. Hästi. Ma sündisin ühes mõttetuses kolkas, ühes mõttetuses agulis, ühes mõttetuses perekonnas. Minu isa oli joodik ja ema oli poolearuline. Tööl nad ei käinud, sõpru neil ei olnud. Ainult istusid kuuri all, ajasid kõigest kättejuhtuvast puskarit ja jõid seda. Neil polnud vist isegi sellest aimu, kust lapsed tulevad või mida teha, et neid liiga palju ei tuleks. Igatahes oli ema peaaegu kogu aeg rase ja sünnitas iga aasta lapse, mõni aasta isegi kaks. Ma ei tea siiamani, kui palju mul õdesid-vendi oli, sest keegi oli neist kogu aeg kodunt jooksus. Vahepeal ilmus mõni jälle välja ja nuias süüa, aga vanamooril polnud anda - kõik läks kõrist alla.

(MORE)

(CONTINUED)

NAINA (cont'd)

Ainuke kasvatusmeetod, mida mu isa tunnistas, oli ihunuhtlus. Kõik muu toimus majas nii nagu Jumal juhatab, aga peksa saime astronoomilise täpsusega. Selle järgi, kuna vanamees oma rihma lagedale koukis ja mind enda juurde kamandas, oleks võind kella õigeks panna. Vahel sain selle eest, mida ma hommikul teinud olin, vahel selle eest ette, mida ma õhtul veel korda võiksin saata. Ja kui mul keretäis juba käes oli, kas te arvate, et ma jätsin selle tagantjärele välja teenimata?

Kui neliteist sain, jooksin lõpuks kodunt ära. Praegu mõeldes ei saa ma ise ka aru, kuidas ma üldse nii kaua vastu pidasin. Enamus õdesid-vendi tegi seda palju varem. Ega ma kuhugi minna ei osanud. Sugulasi meil polnud või vähemasti me ei suhelnud kellegagi. Läksin siis linna ja elasin tänavatel. Alguses varastasin poest süüa, hiljem hakkasin väikesi tööotsi vaatama. Ega ma kusagil kaua ei püsinud. Kus eeldati mingeid oskusi, mida mul polnud, kus ei pidanud närvi vastu ja ma ütlesin ülemusele välja, mida ma temast arvan.

Mul oli ase ühes mahajäetud keldris. Seal jooksis läbi naabermaja soojaveetoru, ma kraapisin isolatsiooni maha ja siis kannatas seal talvel elada. Süüa sai muidugi, kuidas juhtus. Heal päeval võis isegi täis kõhuga magama jääda, aga ega neid häid päevi väga tihti ei olnud.

Ja siis ühel talvel, kui soojaveetoru lõhki külmas ja hamba alla polnud juba nädal aega midagi saanud, otsustasin ma mängida, et mind pole siin. Seal keldris oli üks uks, millest teisel pool algas minu päris oma maailm. Kus kõik oli ilus. Mina olin ilus. Kõik teised inimesed olid ilusad. Kõigile jätkus toitu, valgust, soojust, ja inimesed olid üksteise vastu head, mitte ei peksnud ega varastanud. Ma usun, et ainult tänu oma mängule suutsin ma tolle jubeda talve üle elada. See hoidis mind lihtsalt nurka kerra tõmbumast ja ära külmumast. See andis jõudu. Lootust. Tahtmist edasi elada.

Talv lõppes, aga elu ei läinud kergemaks. Tänaval kehtisid hundiseadused. Kui sa ei löö, lüüakse sind. Kui sa ei varasta, varastatakse sinu tagant. Petmist oli veel raskem taluda kui külma või nälga. Ja nii käisin ma aegajalt ikka oma maailmas edasi. Mina kasvasin ja mu maailm koos minuga. Sinna ilmusid inimesed, kes suutsid elus edasi jõuda. Mul oli rikas mees, kes tegeles tähtsate asjadega ja ajas äri. Mul oli sõbranna, kes ei pidanud raha lugema, kui ta šoppas. See oli nii ilus, nii ilus, et ...

(CONTINUED)

HINGEHOIDJA

... et sa oleksid tahtnud sinna jäädagi?

NAINE

Jah, kunagi oleksin ma tõesti tahtnud sinna jääda.

HINGEHOIDJA

Aga mis siis juhtus?

NAINE

See maailm sai otsa.

HINGEHOIDJA

Mis mõttes?

NAINE

Minu maailm vedas mind alt. Mees pettis mind ja jooksis mu sõbrannaga ära. Sõbranna ise oli tühi ja võlts ja mehe ärid läksid järjest hämaramaks. See polnud enam minu ilus ja turvaline paik.

Vaikus.

HINGEHOIDJA

Nüüd oled sa siis kogu aeg ainult siin?

NAINE

Jah. Nüüd olen ma kogu aeg ainult siin.

HINGEHOIDJA

Kas see maailm siin on paremaks muutunud?

NAINE

(Mõtleb hetke.)

Jah, on küll. Ma elan kohas, kus inimesed on ausad. Kui mees tahab kellegagi magada, siis ta lihtsalt tuleb siia ja ütleb seda. Ta ei pea enda ega teiste ees tegema nägu, justnagu hooliks ta sellest tüdrukust, kelle Madaam talle annab. Ja kui ta siis hoolima hakkab, on see hoolimine tõeline, mitte tehtud. Madaam hoiab meid, sest meie oleme tema varandus, ja see on palju ausam, kui mees, kes elas minuga ainult kohusetundest.

HINGEHOIDJA

(Pärast väikest vaikust, UKSE poole osutades.)

Kas see oli praegu see sinu uks?

NAINE

(Vaatab üle õla.)

Jah.

HINGEHOIDJA

Sa ei lähe sinna enam tagasi?

NAINE

Ei. Ma ei lähe sinna enam tagasi.

(Õngitseb taskust võtme ja annab
HINGEHOIDJALE.)

Püha isa, palun, võtke see enda kätte.

HINGEHOIDJA

(Võtab võtme.)

Hästi, mu laps. Kui sul mind või oma võtit kunagi vaja läheb, siis sa tead, kuidas mind leida.

NAINE

Jah, isa.

HINGEHOIDJA tõuseb, suudleb NAIST laubale ja silitab ta pead.

HINGEHOIDJA

Rahu olgu sinuga, mu laps.

HINGEHOIDJA läheb ära. NAINE istub hetke, tõuseb siis püsti ja astub UKSE juurde. Ta võtab temast kahe käega kinni ja vaatab justnagu hüvastijätuks. Siis kummardub UKSE poole ja suudleb teda.

NAINE

Rahu olgu sinuga.

Kogu lava pimeneb.

Lõpp